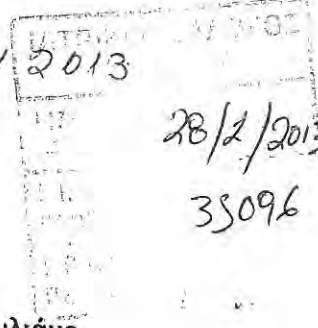


Προς:

Μονάδα Ανακουφιστικής Αγωγής

5.1 2013



Κοινοποίηση:

- Υπουργό Παιδείας κ. Κ. Αρβανιτόπουλο
- Πρύτανη Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Θ. Πελεγρίνη
- Διευθυντή Α' Εργαστηρίου Ακτινολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Α. Γουλιάμο
- Εφορεία Αρεταίειου Νοσοκομείου
- Ιατρικό Σύλλογο Αθηνών

Ευχαριστήρια επιστολή

Πιστεύω θα έπρεπε να υπάρχει ένας υπερθετικός βαθμός για το ευχαριστώ, γιατί τότε ίσως θα μπορούσα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για όσα έκανε η καθηγήτρια κυρία Κ. Μυστακίδου και η ομάδα της για τον σύζυγό μου και εμένα.

Γνωρίσαμε την μονάδα Ανακουφιστικής Αγωγής το 2007, όταν ο άνδρας μου έχοντας καρκίνο π. εντέρου ήδη τέσσερα χρόνια, άρχισε να νιώθει πόνους στα πόδια του για τους οποίους δεν μπορούσε να βρεί λύση και ανακούφιση από τους θεράποντες ιατρούς του.

Από το 2007 μέχρι το θάνατο του συζύγου μου η Μονάδα έγινε το καταφύγιο μας. Δεν ήταν απλά ένα κέντρο πόνου. Ήταν το στήριγμα μας σε όλα μας τα προβλήματα. Σφαιρική αντιμετώπιση των ιατρικών προβλημάτων, ψυχολογική στήριξη, καθοδήγηση σε γραφειοκρατικές διαδικασίες κάτω από το άγρυπνο βλέμμα της κυρίας Μυστακίδου και της ζεστής συμπαράστασης από τις κυρίες Παναγιώτου, Πάρπα, Ρουμελιώτη και όλων των εργαζομένων εκεί.

Δεν υπήρξε τηλεφώνημα που δεν απαντήθηκε. Δεν υπήρξε απορία που δεν λύθηκε. Η κυρία Μυστακίδου πάντα παρούσα, προσιτή σε όλους, ενήμερη για τα προβλήματα του κάθε ασθενούς. Δεν υπήρξε στιγμή που να νιώσουμε ότι θέλουν να τελειώνουν για να φύγουν, καθώς δεν ήταν λίγες οι φορές που άθελα μας παραβιάσαμε το ωράριο τους.

Απαντήθηκαν τηλεφωνήματα μας κατά την διάρκεια εορτών και διακοπών και δόθηκαν λύσεις.

Ο σύζυγος μου έτρεφε μεγάλο σεβασμό για την κυρία Μυστακίδου και λίγο πριν εισέλθει στο νοσοκομείο για τελευταία φορά πριν τον θάνατό του, ήθελε να την συναντήσει και να την ευχαριστήσει προσωπικά.

Όσο για εμένα που είχα και την μεγαλύτερη επαφή λόγω των συνταγογραφήσεων, ένιωθα ότι είχα δίπλα μου μέλη της οικογένειάς μου, μια ζεστή αγκαλιά, μια πολύπλευρη συμπαράσταση.

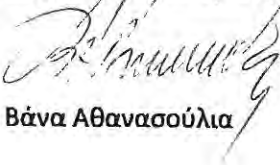
Και όλα αυτά προσφέρονταν με έναν τρόπο απλό και φυσικό που νόμιζε κανείς ότι απευθύνονταν στα αδέρφια του και όχι σε έναν δημόσιο φορέα, όπου ούτε για μια στιγμή δεν πέρασε από το μυαλό μας να βάλουμε το χέρι στην τσέπη για να μας προσέξουν, γιατί τους πρόσεχαν ΟΛΟΥΣ.

Οι συγγενείς και οι φίλοι, μου δίνουν συγχαρητήρια για τη δύναμη και τον τρόπο που αντιμετώπισα τα οκτώ χρόνια αυτής της φοβερής αρρώστιας που τελικά με χώρισαν από έναν άνθρωπο μου.

Τα συγχαρητήρια όμως ανήκουν σε αυτήν την ιδεαλίστρια, οραματίστρια και την ομάδα της, που στάθηκαν δίπλα μου μέχρι το τέλος.

Μακάρι το έργο της να εύρισκε μιμητές!

Ευχαριστώ από την καρδιά μου.



Βάνα Αθανασούλια